

VROUW AAN DE TAP 07.04.00 Z

Nancy Toussaint (Floride)

„Veel vaste klanten”

Nancy Toussaint (36) runt samen met haar man Marc Vandekerckhove, al meer dan dertien jaar Taverne Floride, gelegen op de Zeedijk tussen de horloge en de Koninklijke Gaanderijen. Nancy en Marc zijn de trotse ouders van Kelly (14) en Nick (5). Ze gaan er prat op dat ze niet alleen de goedkoopste maar ook de gezelligste horecazaak van de hele zeedijk hebben.

De Floride werd in 1987 door schepen Gerard Daniels geopend. Op de foto ziet men de uitbaters in het gezelschap van de schepen, hun ouders en familieleden en provincieraadslid Eddy Tulpin. (Foto FR)

— Vanwaar de belangstelling voor de horeca ?

— Nancy : „Ik ben opgegroeid in Brugge, maar toen ik 14 was, kwamen mijn ouders naar Oostende om er Café Conscience uit te baten nabij Petit Paris. Ik kwam niet zoveel in het café omdat mijn ouders eerder een ouder publiek hadden dat kwam biljarten of kaarten. Ik heb de afdeling Handel en Talen gevolgd maar toen ik 19 werd, ben ik gestart als opdienster in Hotel Ostend Palace, in de Londenstraat. Ik heb Marc leren kennen op café. Hij werkte als ober bij de RMT en droomde ervan een eigen zaak te runnen. Na ons huwelijk, in 1985, hebben we samen met mijn ouders de Floride overgenomen. Zij combineerden dat eerst nog met de Conscience maar na enkele jaren hebben zij er een punt achter gezet. Sinds 1994 staan Marc en ik hier in de Floride op eigen benen.”

— Welk soort zaak is de Floride ?

— Nancy : „We hebben het bruine interieur met de vele spiegels niet gewijzigd. Na twee jaar hebben we een nieuw terras met 40 zitplaatsen gezet. Het moest wel verdwijnen toen de dijk werd gerenoveerd. De vroegere uitbaters gaven minder eten. Wij waren jong en vol enthousiasme en keken op geen inspanning ondanks het feit dat we in het begin met een dochtertje van 15 maanden zaten. We hebben gewerkt van 's morgens tot 's avonds om de zaak op te bouwen tot wat ze nu is. We hebben vijf jaar gewacht om een eerste keer op reis te gaan. Ik zou onze taverne een ontmoetingslokaal kunnen noemen waar veel mensen elkaar kennen. Onze specialiteiten zijn onze bruine bieren, de Scotch en de Leffe van 't vat. Onze spaghetti's en andere snacks zijn lekker en vooral niet duur. Een pintje kost maar 50 fr., een croque-monsieur 140 fr., een spaghetti 200 fr. 's Namiddags is het vooral tearoom met veel koffie, gebak en pannenkoeken. We hebben enorm veel vaste klanten en zijn niet noodzakelijk afhankelijk van het weer, gelukkig maar.”

— Hoe ziet je dag eruit ?

— Nancy : „We wonen boven de zaak. 's Morgens staan we op om 7 u.15. De kinderen worden naar school gevoerd. Drie dagen in de week kuisen we zelf de zaak. Elke dag stipt om 10 u. gaat de zaak open, zomer, winter. Om 10 u. staat de eerste klant, Didier met zijn hondje, al aan de deur. Hij drinkt elke morgen zijn Scotch. Vroeger hadden we een vijftal vroege klanten maar er zijn er weggevallen door ziekte. Maria is 88 en ze komt bijna elke dag. Als de gelegenheid zich voordoet zou ze wel eens een dansje durven doen. De hele dag zijn we in de weer. Tussen de middag hebben we wat eters. 's Namiddags is er weer een ander cliënteel, maar toch ook veel mensen die we kennen. De meeste mensen zitten altijd op hun zelfde plaats. Er zijn uitzonderingen. Buiten het seizoen sluiten we meestal om 19 u. In de zomer kan dat soms wel eens uitlopen tot na middernacht. Overdag wisselen Marc en ik wel eens af. Oma Laurette, de ma van Marc, komt veel helpen en we hebben ook een paar goede jobstudenten. Dat geeft me de mogelijkheid om Kelly, die basket speelt, te vergezellen, naar trainingen en matches.”

— Welk soort cafébazin ben je ?

— Nancy : „Ik weet van mezelf dat ik wellicht een heel 'ambetante' ben. Ik zeg te veel mijn gedacht tegen de toogplakkers. Als ze te ver gaan of of veel drinken, durf ik ze rap naar huis sturen. Ik kan niet zo goed 'mascheren'. Ze zien aan mijn gezicht als het mij niet aanstaat. Uiteraard probeer ik voor iedereen even vriendelijk te zijn. Het kunnen lange dagen zijn maar ons beroep is onze hobby. De jongste tijd ben ik erin geslaagd een beetje extra tijd vrij te maken, voor mezelf, om samen met een vriendin een computercursus te volgen. Ik ben nog jong en je weet nooit waarvoor ik het later nodig kan hebben. Ik ben er toch al in geslaagd zelf een menukaart te maken.”

— De ligging op de zeedijk is ideaal.

— Nancy : „We beseffen misschien niet genoeg hoe belangrijk de natuur voor ons is. Het zicht op zee vanuit de Floride, dat kunnen ze ons niet afpakken. Oostende wordt steeds drukker. Vooral de 'Vurige Maandagen' en de Muziekdoos brengen veel volk naar de kust. Hoe meer animatie, hoe beter voor ons. Marc zit in het bestuur van de Handelaarsbond en de verstandhouding is zeer goed.”

— Hoe zien de toekomstplannen eruit ?

— Nancy : „Uiteraard hopen Marc en ik de zaak zo lang en zo goed mogelijk te runnen. De Floride moet verder blijven bloeien. We zijn beiden nog betrekkelijk jong. Toch durf ik wel eens dromen van een huisje met een tuintje. Wanneer dat ooit realiteit zal kunnen worden, weet ik niet.”

(Fons)

April anno 2000 staat Nancy Toussaint nog altijd vol enthousiasme achter de tapkast van De Floride. (Foto FR)